

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 51Ek/563/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119264315
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Zuzana Dinková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119264315.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej: I. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom M. R. R. XXX/XX, XXX XX K., právne zastúpeného: Mgr. Rastislav Škultéty, advokát so sídlom Radlinského 678/1, 957 01 Bánovce nad Bebravou, IČO: 36 123 340, proti povinnému: D. T., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Ozorovská nová 1813/38, 957 01 Bánovce nad Bebravou, o vymoženie 100.000 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Andrej Martišík, Exekútorský úrad so sídlom Samoty 1061, 020 01 Púchov, pod sp. zn. 392EX 174/19, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 51Ek/563/2019 zo dňa 12. novembra 2019, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 51Ek/563/2019 zo dňa 12. novembra 2019 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnená sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 09.04.2019 domáhala od povinného vymoženia pohľadávky vo výške 100.000 eur s príslušenstvom na základe vykonateľného exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 4C/99/2010-847 zo dňa 05.05.2017 a uznesenia Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 4C/99/2010-910 zo dňa 04.10.2018. Dňa 17.05.2019 poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora.

2. Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 51Ek/563/2019 zo dňa 12.11.2019 zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 1.4.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) z dôvodu, že povinný nepreukázal súdu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, pričom súd ani z úradnej povinnosti nenašiel iný dôvod na zastavenie exekúcie. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 61k ods. 1, 2, § 61l ods. 3, § 45 ods. 1, § 46 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, a vecne tým, že skutočnosť, že nezistil dôvod na zastavenie exekúcie, pričom povinný uvádzal argumenty, ktoré nie sú relevantné pre zastavenie exekúcie. Súd konštatoval, že argumenty uvádzané povinným o možnosti rozdelenia domu, o hodnote bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo o výške odplatnej sumy, mal povinný uplatniť v základnom konaní. Nepreukázané tvrdenie povinného o tom, že oprávnená v jeho dome býva a na energiách mu dlhuje približne 8.000 eur nepovažoval za relevantné pre posudzovanie zákonnosti začatia a vedenia tejto exekúcie. Poznamenal, že podanie dovolania povinným proti rozsudku krajského súdu, nemá za následok zastavenie exekúcie. Exekučný súd mal za preukázané, že exekučné tituly predložené oprávnenou sú riadnymi exekučnými titulmi v zmysle § 45 Exekučného poriadku, na podklade ktorých možno viesť exekúciu, pričom neboli doteraz zrušené, pričom exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučných titulov, pretože s týmito skutočnosťami sa už v základnom konaní vysporiadali súdy, ktoré vydali rozhodnutia, na základe ktorých sa vedie exekúcia.

3. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podal povinný v zákonom stanovenej lehote dňa 2.12.2019 sťažnosť, ktorou žiadal, aby súd exekúciu zastavil. Sťažnosť odôvodnil predovšetkým tým,

že aj keď dovolanie nemá odkladný účinok, v jeho prípade sa jedná o exekúciu rodinného domu, ktorý je obývaný, a preto mal exekučný súd postupovať uváženejšie a exekúciu nepovoliť, pretože ak by sa v exekúcii rodinný dom predal a Najvyšší súd SR následne zmení rozhodnutie Okresného súdu, nastala by nenapraviteľná nespravodlivosť. Povinný tvrdil, že je nespravodlivé, aby jeho bývalá manželka, ktorá sa nepodieľala na spoločnom majetku, a ktorej nebola po rozvode ich manželstva zverená maloletá dcéra do výchovy, aby bola zvýhodnená pred ním, ktorý sa o všetko pričínal sám, pričom z neho by sa exekúciou stal bezdomovec. Dodal, že je si vedomý toho, že exekučný súd nemôže zrušiť exekučný titul, avšak trval na zastavení tejto exekúcie, ktorú pokladá za nespravodlivú a nezákonnú. Povinný tvrdil, že sa exekučný súd vo svojom rozhodnutí nezaoberal vážnymi pochybeniami sudkyne, ktorá exekučný titul vydala. Podľa neho mu sudkyňa v základnom konaní svojvoľne pridělila do osobného vlastníctva rodinný dom, aj keď on nemal o dom záujem, a nemal ani finančné prostriedky na splatenie prvej splátky v prospech oprávnenej vo výške 100.000 eur a vôbec sa nezaoberala najvýhodnejšou možnosťou rozdelenia domu na dve samostatné bytové jednotky.

4. Oprávnená sa k sťažnosti povinného vyjadrila tak, že navrhuje sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť. Podľa nej povinný v sťažnosti neuviedol ani jeden relevantný dôvod na zastavenie exekúcie, pričom vyjadrenia povinného sú iba zmesou invetív voči oprávnenej, voči sudkyňi súdu prvej inštancie a voči sudcom odvolacieho súdu. Exekučný titul je právoplatný a vykonateľný a potvrdený odvolacím súdom. Nesúhlasil s tvrdením o svojvoľnosti pridelenia majetku do vlastníctva povinného, pretože sám povinný sa v súdnom konaní jednoznačne vyjadril, že má o všetok majetok záujem. Vyjadrenia povinného o rozdelení domu na dve bytové jednotky považuje za nereálne a pre oprávnenú z ľudského hľadiska za neprijateľné, navyše takýto spôsob vyporiadania BSM zákon ani nepripúšťa. Povinný sa cíti byť poškodeným a znevýhodneným, avšak oprávnená je v súčasnosti absolútne nemajetná a býva v podnájme. K povinným tvrdenej nemajetnosti uviedla, že povinný má po súdnom konaní majetok, ktorého hodnota je takmer pol milióna eur, na sociálnych sieťach sa prezentuje fotografiami z celého sveta, ktoré ho zachytávajú pri jeho športovej aktivite, ktorej sa dlhé roky venuje.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

10. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

11. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

13. Súd po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za správne a námietky voči nemu zo strany povinného

uvedené v sťažnosti tak logicky za nedôvodné. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 5 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na nesúhlas a argumentáciu povinného prezentovanú v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, sa súd nad rámec zákona (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku) vypořádaval s najdôležitejšími dôvodmi uvádzanými v sťažnosti.

14. Povinný postavil svoju sťažnosť smerujúcu k zastaveniu exekúcie na viacerých dôvodoch, jednak na okolnostiach majúcich svoj základ pred vznikom exekučného titulu, ďalej na podaní dovolania voči rozhodnutiu krajského súdu, ktorým bol potvrdený exekučný titul, do tretice na svojej nemajetnosti a tvrdenej hroziacej ujme na jeho majetku. Čo sa týka povinným tvrdených okolností, ktoré predchádzali vzniku exekučného titulu súd zdôrazňuje, že všetky otázky týkajúce sa hmotného nároku medzi oprávnenou a povinným boli s konečnou platnosťou vyriešené súdom v základnom konaní, a to v rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 4C/99/2010-847 zo dňa 05.05.2017, ktorý bol potvrdený odvolacím súdom. Je potrebné v tejto súvislosti dodať, že toto rozhodnutie sa nadobudnutím jeho právoplatnosti stalo pre strany záväzné a založilo tzv. prekážku veci rozhodnutej (res iudicata). Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol zákonom zavedený ako procesná obrana povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z uvedeného je zrejmé, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo vydané rozhodnutie, ktoré slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesným prostriedkom, ktorým možno vyvolať spor o prípustnosť exekúcie, pretože smeruje proti exekúcii, nie proti exekučnému titulu. Predmetom návrhu povinného na zastavenie exekúcie teda môže byť iba skutočnosť procesného alebo hmotného práva, ktorá nastala po vydaní exekučného titulu. Súd dospel k záveru, že exekučné konanie sa začalo na základe právoplatných a vykonateľných exekučných titulov, pričom povinný si povinnosť uloženú právoplatnými a vykonateľnými exekučnými titulmi do začatia exekučného konania nespĺnil, teda k splneniu dlhu vyplývajúceho z exekučných titulov nedošlo mimo vykonávania exekúcie a preto oprávnená podala návrh na vykonanie exekúcie dôvodne. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže procesne zasahovať do konania, v ktorom boli vydané exekučné tituly, čiže exekučný súd už nemôže zasahovať do konaní, ktoré predchádzali vzniku exekučných titulov. Povinný mal možnosť brániť sa ním uvádzanými argumentmi len po doručení predmetných rozhodnutí v zákonnej lehote a namietat tieto okolnosti len v základnom konaní (nie v konaní exekučnom). Vyšší súdny úradník tak správne vyhodnotil, že exekučný súd nie je príslušný skúmať správnosť exekučného titulu, ani nenahrádza súd v základnom konaní v jeho rozhodovacej činnosti, ale je exekučným titulom viazaný a musí z neho vychádzať. Povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie žiadať exekučný súd o prehodnotenie výsledkov dokazovania v základnom konaní, pretože na vecný prieskum exekučného titulu nemá exekučný súd žiadnu právomoc, keďže vo vzťahu k rozhodnutiam súdom v základnom konaní nepôsobí ako opravná inštancia a jeho úlohou je len zabezpečiť nútený výkon rozhodnutí súdov v základnom konaní, do ktorých obsahu nemôže nijakým spôsobom zasahovať, ani ich inak preskúmať, keďže je nimi viazaný. Súd ďalej poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 20Cdo/1940/2008, ktorý vyslovil, že ani prípadné vady základného konania (t.j. aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú a sú pre exekučné konanie bez právneho významu, čiže nezakladajú súčasne vadu vykonávacieho konania, na ich nápravu slúžili sťažovateľovi iné procesné prostriedky a do exekučného konania sa neprenášajú.

15. K podaniu dovolania zo strany povinného voči rozhodnutiu krajského súdu, ktorým bol potvrdený exekučný titul súd uvádza, že v prípade ak zákon pripúšťa možnosť podania mimoriadneho opravného prostriedku proti právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu súdu, podanie takéhoto dovolania nemá vplyv na vykonateľnosť exekučného titulu, nemá suspenzívny účinok a teda nezakladá ex offo odklad vykonateľnosti exekučného titulu. Súd má za to, že vyšší súdny úradník správne vyhodnotil, že v tomto exekučnom konaní je podkladom pre vykonanie exekúcie vykonateľný exekučný titul, ktorý nebol zrušený, pričom exekučný súd nepreskúma správnosť exekučného titulu - rozhodnutia súdu, z jeho materiálnej stránky. Podanie dovolania nie je okolnosťou, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu, čo vyplýva aj z ustálenej judikatúry a rozhodovacej činnosti súdov napríklad z rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 21/2000, sp. zn. I. ÚS 5/2000 a sp. zn. II. ÚS143/2002.

16. Pokiaľ povinný namieta svoju nemajetnosť, že nemá z čoho zaplatiť oprávnenej svoj dlh, k tomu je potrebné dodať, že skutočnosti uvádzané povinným o neprípustnosti exekúcie z dôvodu jeho nemajetnosti nezakladajú predpoklad na zastavenie exekúcie a nezbavujú povinného povinnosti vyplývajúcej mu z vykonateľných exekučných titulov. Zisťovanie majetkových pomerov vykonáva súdny exekútor a na ňom je posúdiť, či je pohľadávka oprávnenej nevyplývajúca. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti sa súd nestotožnil s výrokom povinného uvedeným v sťažnosti, podľa ktorého výkon exekúcie nie je možný z dôvodu sociálneho postavenia povinného.

17. Čo sa týka hrozby nenapraviteľnej, resp. ťažko napravitelnej ujmy na majetku povinného súd má za to, že naopak v prípade, ak by došlo k zastaveniu exekúcie z dôvodu podania dovolania voči exekučnému titulu v rozpore s vyššie uvedenou ustálenou judikatúrou Ústavného súdu SR, tak by došlo k neprímeranému zásahu do práva oprávnenej na súdnu ochranu, pretože oprávnená, ktorá disponuje vykonateľným exekučným titulom má oprávnené a legitímne očakávanie, že jej pohľadávka, ktorú povinný dobrovoľne nespĺnil, bude môcť byť uspokojená prostredníctvom výkonu exekúcie.

18. Súd má za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu, že povinný nepreukázal dôvody na zastavenie exekúcie. Keďže vyšší súdny úradník rozhodol v súlade s ustálenou judikatúrou, súd sa nemohol stotožniť s názormi povinného uvádzanými v sťažnosti. Súd dopĺňa, že povinný nepreukázal existenciu takých okolností, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu a mali by za následok zánik vymáhaného nároku, alebo že by boli exekučné tituly zrušené, alebo že by tu boli také skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu a teda povinný nepreukázal žiadne dôvody, ktoré by viedli k zastaveniu exekúcie. S poukazom na uvedené má súd za to, že neboli zistené žiadne skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu tak, ako ich tvrdil povinný, pričom súd nezistil ani žiadny iný dôvod na zastavenie exekúcie a preto sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 51Ek/563/2019 zo dňa 12.11.2019 ako nedôvodnú zamietol.

19. O trovách sťažnostného konania súd nerozhodoval, keďže tieto neboli účastníkmi konania uplatnené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.